

பெண்ணியா

இது நதியின் நாள்

இது அருவியின் நாள்
இது வனாந்தரத்தின் நாள்
இது எனது நாள்

திரு. சிவதாசன் அறிவுரைக்க
அன்புடன் வணங்கியா.

பெண்ணியா

கவிதைகள்

இது நதியின் நாள்

sirahuman

ithu nathiyin naal

poems

© : m.i. najeefa (penniya)

email : penniya@gmail.com

first edition : december 2008

pages : 80

designed and

published by : sirahununi,
colombo, srilanka

email : sirahununi@gmail.com,
sirahununi@sltnet.lk

print : page & image

ISBN : 978-955-0054-00-8

price : slr. 200.00

all rights reserved. no part of this publication may be reproduced, stored or introduced into a retrieval system, or transmitted, in any form, or by any means (electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise) without the prior permission of the author.

முடிபா அன்வர்

புதிதாயிற்று அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்
அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்

அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்
அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்
அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்
அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்
அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர் அன்வர்

பஸீல், முஜிபா அன்வர், பாஹிர், பஸ்லிம்
ஆகியோருக்கு

பெண்ணியா

என் கவிதைக்கு எதிர்த்தல் என்று தலைப்பு வை
முதலாவது கவிதைத்தொகுப்பு.

உயிர்வெளி, வேற்றாகி நின்ற வெளி,
பெயல் மணக்கும் பொழுது, மை
ஆகிய தொகுப்புகளில்
சில கவிதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

முகவரி:

no.13, abdul jawad alim road,
kattankudi-06, sri lanka.
email: penniva@gmail.com

நெல்லிமரம் அல்லது நதி

1994 இலிருந்து பெண்ணியா எழுதி வருகிறார்.

90களில் இலங்கைத் தமிழ்க்கவிதையில் அதற்கு முந்திய காலங்களிலிருந்து வேறுபட்ட, சில புதிய தோற்றங்கள் விளைந்தன எனலாம். கருத்துநிலையிலும் தொழினுட்பத்திலும் அதன் முன் கடந்த தசாப்தத்துடன் சாதாரணமான ஒரு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருந்த இக்காலத்தின் கவிதைகள், சில போதுகளில் இப்போக்கின் முதிர்நிலை போலவும் முற்றானவை போலவும் தோன்றுவதுண்டு.

90களில் கவிதையை பெண்பார்வையோடு வெளிப்படுத்திய இரு கவிஞர்களில் ஒருவர் பெண்ணியா. நேசம் அல்லது நெல்லிமரம் என்ற அவரது முதலாவது கவிதை சரிநிகரில் 1994ம் ஆண்டு வெளிவந்தபோது அவரது நிலத்தின், வாழ்வியலின், அவரது உணர்வின், சுதந்திர மனத்தின், பச்சையான சிலிர்ப்பாக, வேறு சாயல்களின் கலப்பற்றதாக, புத்தம் புதிய பிரவாகமாக அது உணரப்பட்டது. அவரது இந்தத் தொகுப்பின் கவிதைகள் அவரது முதலாவது கவிதையின் தொடர்ச்சி போலவும் அவரதும் நிகழ்காலத்தினதும் மாற்றங்களை உள்ளீர்த்து சிந்தனை, பார்வை, கற்பனையில் புதியன வாயும் உயிருள் எனவாயும் இயற்கையானவையாயும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

இத்தொகுப்பில் பெண்ணியா உரையாடல் செய்யும் பிரச்சினைகளில் அதிகமானவை தமிழ்ச்கூழலில் ஏற்கனவே நன்கு பரிச்சயமானவை. ஆனால் தமிழ்க்கவிதையில், பொதுப்படையாகவோ வெளியிலிருந்தோ அல்லாமல் இத்தனை உணர்வுச்செறிவோடும் உள்ளார்ந்த நேர்மையோடும் வெளிவருவது இதுவே முதல் தடவையாகும். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கவிதைக்கென அமையும் ஒரு தொகை இயந்திரத் தலைப்புகளின் மாயச்சுழியில் இழுபட்டுச் செல்லாமல், பெண்ணியா தன்னிலிருந்தும் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவற்றிலிருந்தும் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். அத்துடன் அவரது கவிதைவெளி மொழியின் எளிமை, நேரடித்தன்மை, உண்மை, துணிவு போன்றவற்றால் கட்டமைந்திருப்பதுமாகும். மேலும் இத்தொகுப்பில் அவரது பார்வைப் பரப்பெல்லை விரிவுபட்டிருப்பதையும் கருத்தியல், அழகியல் சார்ந்த பண்பு மாற்றங்களைப் பெற்றுவருவதையும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

காலத்தின் இயங்குவிசை அவசரத்தில் தவறவிட்டுச் சென்ற, ஒரு யுகத்தின் வலிமையான கவிதைச் செல்நெறியின் எஞ்சிய கருத்தாடலை, பெண்ணியாவின் இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் இன்னுமொரு பரிமாணத்தில் நிகழ்த்துகின்றன. காட்டின் அரசியும் இரவுநேரத் தொழிலாளியும் தூதுவனும் இன்னும் பலவும் வெவ்வேறு விதங்களில் சுவர்மையாயும் புதியனவாயும் தோன்றுவதும் இதனால்தான்.

சிறகுநுனி

காட்டின் அரசி	10
மழை	12
பயணம்	14
காற்றில் ஈரலிக்கும் காதல்	16
காதல், நீலமான இரவு	18
இலவு காத்தல்	20
மற்றுமொரு நீயும் நானும்	22
நிகழ்தல்	24
நிழல்	25
தூதுவன்	26
வெளிப்படுத்தல்	28
தும்பி ஆகிய..	29
ஈனம்	30
இரவுநேரத் தொழிலாளி	31
ஆணிவேரின் மரபணுக்கள்	33
அகங்கார விலங்கு	35
நாவல் நிறம்	37
அவசரக்குறிப்பு	39
இருளின் நதிக்கரையில்	40
ஒரு குமரியின் பாடல்	42

அது	44
நீ என் நண்பனாகிறாய்	46
இரவு	48
சூனியக்காரி	50
புரியாத மொழி	52
கண்ணாடிகளின் பின்னால்	53
வேட்டைக்காரன்	54
அரசியாகும் ஓர் கழுகு	56
கயல்விழி, விரிந்த தோள்	58
பைத்தியம்	60
பழைய வீடு	61
பூக்கள்	64
இது நதியின் நாள்	66
என் குழந்தை ஓவியம்	68
தங்கநிற அரேபிய எழுத்துக்களும் கேத்திர கணிதமும் வரைபடங்களும்	70
குழந்தைகள்	72
அவள் என் சகோதரி	73
எளிகிற பாலைவனம்	75
மறை	77

காட்டின் அரசி

வறண்ட காட்டின்
மேட்டு நிலப்பரப்பில்
மஞ்சள் நிறத்தினால்
நிலா தன்னை நிரப்பிக்கொண்ட
ஒவ்வோர் முறையும்
புல்லாங்குழலுடன்
விரல்கள் முளைத்து
ராகம் வாசிக்கிறாள்....
கொட்டும் மழையிலும்
சலசலத்த நீரோடையிலும்
அவளின் சிரிப்பொலி
சிந்திப் பிரவாகிக்கிறது....

ஜீவராசிகள் உறங்கிப்போன
நள்ளிரவின் பிற்பகுதியில்
ஜாமத்தின் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டு
உதிர்கின்ற நட்சத்திரங்களை
ஒன்றிரண்டெனப் பொறுக்கி
தன் தலைமுழுக்கச் சூடிக்கொள்கிறாள்....

அவளின் கண்களை
மூடித் திறக்கையில்தான்
மின்னல் வெட்டிச் செல்வதாய்
பறவைகள் பேசிக்கொள்கின்றன.....

ஓசையுமில்லாத
அர்த்தமும் இல்லாத
அவளின் பாடலின் கனவில்
கரைந்துபோய் உறங்கும் இரவு.....

யாருமே இல்லாத இடங்களில்
காட்டின் அரசி
இவற்றை எல்லாம்
யாருக்காய்ப் புரிகின்றாள்?

2007 ஒக்டோபர்

மழை

எந்த ஒரு உரையாடலும்
இல்லாத இடைவெளி
நிசப்த்தத்தில் உறைகிறது.
இடத்தில் இருந்தவாறே
உணர்வெழும்பி
வேறு இடம் துளாவுகிறது.

வெற்று இடைவெளியில்
எதுவும் இல்லாதபடியால்
உரிய உருவம் ஒன்றினை
அங்கு நிரப்பிக் கொள்ளுதல்
காற்றுக்கு சாத்தியமானது.

அந்தரங்கம் பேணத்தெரியா
இரவிலிருந்து
பகல் ஒளியைத் தேடிக்கொள்வது
பிரகாசம் நிறைந்த சூரியனுக்கு
சாத்தியம் ஆனதே.

குளிர்ந்த உடலைத் தழுவிப்படி
எனக்கே உரிய மழை
என்னையே வந்து சேரும்.
என் பாதங்களைக் கழுவ
என்னைத் தழுவிக் கொள்ள
என்னைப் போர்த்திக் கொள்ள
நான் நடக்கின்ற வீதியெங்கும்
சிதறிக் கிடக்க....

.....

மழை
போதுமானது எனக்கு.

2008 மார்ச்

பயணம்

பயணத்தின் முகம் நெடுகிலும்
மரமும் மனிதர்களும்
ஆக்கிரமிக்க
வழிகின்ற வியர்வையை
மழித்தபடி
பயணம் தொடர்கிறது..

மீதமிருக்கின்ற வாழ்வை
உணர்த்தியபடி
சடசடக்கின்றன-
சாலையோரத்தின்
பொலித்தீன் பைகளும் மீதக்கழிவுகளும்...
உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
எதிர்காலத்தின் கதவுகளை
உலுக்கிவிட்டுக் கடக்கிறது-
வாகனத்தினதோ அல்லது
பாதையினதோ ஏதோவொரு தடவல்.

கேட்டுக்கொண்டே இருக்கின்ற
சுச்சல்களின் மத்தியிலும்
கண் மூடியபடி
உறங்கிக்கொண்டே வருகின்றன
உடலின் வெளிப்புறத்தே உள்ள
கண்கள் இரண்டும்.

2007 செப்டம்பர்

காற்றில் ஈரலிக்கும் காதல்

முடிவுறாத காதலின்
எச்சங்கள்
அடைக்கப்பட்ட
இருளில் மூழ்கிய
அறைச் சுவர்களில்
அழிக்க இயலாத எழுத்துக்களில்
வரையப்படுகின்றன.
உயர்ந்த மலைகளுக்கப்பால்
மெல்லிய நீல இருளில்
அவளினதும் அவனினதும்
கரைக்க முடியாத சிரிப்பொலிகள்
கேட்டபடியேதான் இருக்கிறது.

உயர்ந்த கோட்டைகள்
 விசாலமான இரும்புக்கதவுகள்
 இவைகளைத் தாண்டி
 காற்றும் கனவும்
 வளரமுடியாமல் போனது
 பூர்வீக சாபமாகக்கூட இருக்கலாம்.
 ஆயிரம் கண்களுக்காகவும்
 கோடிக் காதுகளுக்காகவும்
 கதைகள் நிரம்பிய கண்களை
 மூடியிருக்க வேண்டி
 இயற்கை நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கலாம்.
 வாசம் நிரம்பிய சொற்கள்
 நிறம் தீட்டிய பார்வை
 உணர்வுகளால் நிரம்பிய உடலைச்
 சுமக்க இயலாமல்
 காற்றும் கூட
 தள்ளாடியபடியே நகர்கிறது.

அழிந்தும் அழியாத காதலுடன்
 அவளின் ஆன்மா
 கிழித்தெறிந்த கந்தலாடைகள் போல
 காற்றில் சடசடத்து
 சிரிப்பொலிகளின் பின்னால்
 மெதுமெதுவாய் ஊர்கிறது.

காதல், நீலமான இரவு

இரவு நீளமாகிய போது
நட்சத்திரங்களின் பாடலைக் கேட்கிறேன்..
காற்றைசைவில்
மரங்களின் சரசரப்படையும்
மூங்கில்களின்
ஊதுகுழல் ஓசைகளையும்
சிவனின்
காதல் கவிதை ஒன்றினையும்
கேட்டு
மெல்ல மயங்குகிறேன்..

மெல்ல மெல்ல
இரவு என் மேல்
படியத் தொடங்கிய போது
நான் ஒரு
புகையென மாறி இருந்தேன்..

இரவின் தென்றலாக
என்னிடம் அவன்
வருகின்ற போதெல்லாம்..
நிலவில் குளித்தெழும்பி
வனமெங்கும் மலர்களாய் மாறி
வாசனையைச் சிந்தினேன்..

தென்றல்
கால்களில் முத்தமிடத் தொடங்கிய போது
புகை
ஒரு பெண்ணாய் மாறத் தொடங்குகிறது..

●

இலவு காத்தல்

தொடர்கின்ற
அலைகள்
வார்த்தைகளின்
ஞாபகங்களா?

தினந்தோறும்
படிந்து போகும் நினைவுகள்
ஏதோ ஒரு
பொருளில் அல்லது இசையில்
மீள நனைந்து அழிகின்றன..
மரங்களும் காற்றும்
பேசத் தொடங்கினால்
நமது உறவின்
ரகசிய உரையாடலை
உன்னிடம் சமர்ப்பிக்கக் கூடும் இன்று..

இருட்டும் அவர்களும்
 அறிந்திராத உண்மைகள்
 இன்னமும் ஊமையாய்
 மனதெங்கிலும்
 ஓங்கி ஒலிப்பதும்
 பின்பு
 வாயிலும் வயிற்றிலும்
 அடித்துக் கொண்டு அழுவதும்
 பின்
 பிம்பங்களை உடைத்து விட்டு
 உனக்குப் பிடித்த
 முகமூடிகளை அணிவதும்
 நிஜங்களாய்த் தொடர்கிறது.

.....
 காதல் மரத்துப்போன
 ஒரு சோடி
 ஆண் கண்களிலிருந்து
 காதல் வரும் என்று
 இலவு காத்த கிளி ஒன்று
 இன்னமும்
 காத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது..

மற்றுமொரு நீயும் நானும்

குளங்களை நேர்த்தி செய்தோம்
வயல்களை செழிப்பாக்கினோம்
ஆறுகளில் நீந்தித் திரிந்தோம்
இரவுகளில்
நட்சத்திரங்களை கோள்களை
ஆய்வு செய்தோம்
எல்லா இடங்களிலும்
நாம் நாமாகிக் கிடந்தோம்.
சூரியனில் கறுப்புத்திரை தொங்கிய நாளில்
நான் பெண்ணாகினேன் உனக்கு
நீ ஆணாகினாய் எனக்கு
அதன் பிறகு

ஆறு குளம்
வயல்
இது பற்றி
நாம் பேசிக்கொள்ளவில்லை.
பூகோளவியல் பற்றி
ஆராய முடியவில்லை

பின்னொரு நாளில்
மழை வந்தது
நான் நானாக இருந்தேன்
மழையை ரசித்தேன்
அதன் குளிர்ச்சியை நுகர்ந்தேன்.
அறைக்குள் சென்று
விளக்கை அணைத்தேன்
நட்சத்திரமும் கோள்களும்
நம் கட்டிலுக்கடியில்
ஒளிந்து கொண்டிருந்தன
.....
பயந்து போன இரண்டு கண்களும்

நிகழ்தல்

கண்கள் மூடி

இருண்டு கொண்டிருக்கும் உலகம்...

கலவியில் நாட்டமின்றிய

தெருநாய்கள் அலப்பரித்துக் கலைக்கும்

ஆழ்ந்து போயிருக்கும் உறக்கத்தை

விட்டு விட்டு

அந்தரத்தில் அலறித்துடிக்கும்

மயானத்தில் ஒரு பெண்ணின் ஆத்மா..

மௌனித்துக் கொண்டே

உற்றுநோக்கியபடி இருக்கின்றன

சிவந்துகொண்டே இருக்கும் கண்கள்..

உறக்கத்தின் சலனத்தைப்

புறந்தள்ளி

அலாதியாய் உறங்கும் குழந்தை.

அநாதரவை விழுங்கியபடி,

அசௌகரியமான

இரவின் புணர்தல்களுக்கு

கண் மூடியபடி-

பொழுது புலர்தலுக்காக

காத்திருக்கிறது சூரியன்.

2007 செப்டம்பர்

நிழல்

ஞாபகங்களை
இருந்த இடத்திலேயே
இருக்க விட்டு
எழும்பி நகர்கிறது நிழல்.

நிழல் நகர்கின்ற
சாலைகளெல்லாம்
ஞாபகங்களின் தூர்வாடை
மரண ஞாபகம் என
பின் தொடர்கிறது நிழலை.

வீட்டின் கழிவறையிலும்
படுக்கையின் விரிப்பிலும்
ஞாபகங்களின்
நேரம் நீடிக்கும்..

முடிந்து விடுகின்ற
காலத்தின்
இருட்போர்வைக்குள்
நிழலையும் அறியாமல்
ஞாபகம்
அழுது கொண்டேயிருக்கிறது.

2007 ஜனவரி

தூதுவன்

மேகம்

நிலவை மூடிக்கொண்ட
ஒரு கரிய இரவில்
மிகப் பிரகாசத்தினூடாய்
அவன் வந்திருந்தான்...

தோலும் தசையும்
இறுகிப் போயிருந்த
தேவதையின் முகத்தில்
சந்தோசங்களால் நீர் தெளித்து
அவளை
அவன் உலகிற்கு
எடுத்துச் செல்கிறான்...

அந்த உலகு
அவளை மிதக்க வைத்தது..
தூதுவன்
அவளை
மடியில் உறங்கச் சொல்லி
அவளுக்குப் பிடித்த கவிதையை
பாடலாய் இசைக்கிறான்..

.....

.....

.....

.....

தேவதை
கண் விழித்தபோது
தூதுவன்
பாடிக் கொண்டிருக்கிறான்-
சனியன்
நாயே
மூதேவி என்று...

வெளிப்படுத்தல்

இரவினில் நீ
இரைந்து கத்துகிறாய்.
பகல்களையும்
விட்டு விடாமல்
உன்
அவதூறு கொண்டு
அலங்கரிக்கத் தொடங்குகிறாய்.
இரவுகளில்
நீ ஆர்ப்பரிக்கும் சத்தம்
உணரின் எல்லையைத்
தாண்டிப் போகிறது.
உன்
வசைப்பாடல் தனில்
நாய், பன்றி தாண்டி
உடல் விற்கும்
வேசியையும்
உவமானத்திற்கு இழுக்கின்றாய்.
இதற்கெல்லாம் புதிலாய்
அவள் தன்னை
ஆழ்ந்த மௌனத்தில்
வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள்.

2008 மார்ச்

தும்பி ஆகிய..

திறந்து கிடக்கும்
பரந்த நிலப்பரப்பு
தன்னுள் எதனை உள்ளடக்கும்..

வெறுமனே மூடியிருக்கும்
செம்புப் பாத்திரத்தில்
எதைத் தேடுகிறாய்..

எழுதிக்கிறுக்கிய வாசகங்கள்
கசக்கி வீசிய காகிதம்
இவை எல்லாம்
சாட்சியங்களாய் தேறுமா?

தும்பி
தான் விரும்பிய வெளியில்
தன் சகாக்களுடன்
பாடிப் பறக்கிறது.
சிறுவனோ இன்னும்
தும்பி மொய்த்த இடங்களில்
மூக்கு வைத்து மோப்பம் பிடித்தபடி.

2007 ஒக்டோபர்

ஈ-னம்

வன்மம் மிகைப்படுகிறது-
வார்த்தைகளிலும்
குறையே அற்ற
நிறைவான எல்லாச் செய்கைகளிலும்.

எதுவோ ஒன்று
மனதெங்கும்
கள்ளிச் செடியாய்ப் படர
கண்களும் உதடுகளும்
தீப்பிழம்பைக் கக்குகின்றன.

ஆண்மை வழியும் இரவில்
இராப் பிச்சைக்காரனின்
கெஞ்சலும் தோற்றமும் மிகைப்பட
கையேந்துகிறாய்-
ஒரு இரவுக்காக.

இரவுநேரத் தொழிலாளி

தன் பங்கிற்கு

இரவினில் எழுகிறான்

இரவுநேரத் தொழிலாளி.

மரங்களை வெட்டுகிறான்

தனக்கான உணவினையும்

அவர்களுக்கான உணவினையும்

கூலியின்றி சமைக்கிறான்..

சலவைத் தொழிலாளியாய்
பிறிதொரு பொழுதில் மாறுகிறான்
சிறார்களுடன் ஒரு சில கணங்கள்
தொழிலாளி சிறுவனாகிறான்
ஓய்வே இன்றிய இடைவெளியில்
தொழிலாளி தேநீர் தயாரித்து
இயல்பாய் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட
சிரிப்புடன் பரிமாறுகிறான்

.....
இரவினில் மீண்டும்
இரவுத் தொழிலாளியாய் மாறுகிறான்.

தனக்காக ஒரு நிமிடந்தானும்
ஒதுக்க முடியாத் தொழிலாளி
எதற்காய்த் தொழில் புரிகிறான்?

.....
2007 ஓக்டோபர்

ஆணிவேரின் மரபணுக்கள்

வன்முறை நிகழ்த்தப்படும் போது
அது நிகழ்த்தப்படுகிற பக்கம்
நீளமான சுவந்தல்கள்
அலங்கோலமாய் கலைக்கப்படுகின்றன.
நிகழ்த்திவிட்ட வன்முறையில் இருந்து
எச்சங்கள்
அசிங்கமான மனிதர்களாய்
எழுந்து செல்கின்றன.

நீளமான துணிகளைக்கொண்டு
 அல்லது
 நெஃப்கீன்களைக் கொண்டு
 அசிங்கங்களை அழித்துவிட முடியும்.
 பேய்களின் நுனி விரல்களிலிருந்து
 தோற்றமெடுக்கும்
 ஆணிவேரின் மரபணுக்களைக் கொண்ட
 வாரிசுகளை
 ஒரு போதும்
 தான் என்ற சுய கர்வத்திலிருந்து
 கட்டுடைக்க இயலாது.
 வழிந்த சிவப்புத் திரவத்திலிருந்து
 விருப்பமின்மை நிகழ்ந்தது என்பதைத்தவிர
 வேறு பெரிய கண்டுபிடிப்பு எதனையும்
 உணர முடியாமல் போன பின்னர்
 உயிரிலிருந்து எதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.
 ரத்தமும் சுகதியுமாய்
 வரும் உணர்வில்
 வன்முறையைத் தவிர
 என்ன இன்பம் நிகழ்ந்தது?

அகங்கார விலங்கு

அகங்கார விலங்கு
 அசை போட்டபடி
 தன் இருப்பிடமெல்லாம்
 மலம் கழிக்கிறது..

கிடைக்கும் முகங்களிலெல்லாம்
சிறுநீர் கழிக்கிறது.
உண்ட பின்
சளிப்பதற்காய் சுரக்கும்
உமிழ்நீரை
துப்ப இடமின்றி
தன் உடம்பு முழுக்க
தடவிக் கொள்கிறது..
அதையே தன் வாசனையாய்ச் சொல்கிறது.

உண்ட இடத்திலேயே
கழிவினையும் விட்டுச் செல்வது
அகங்கார விலங்கின்
அன்றாட வாடிக்கையாகிவிட்டது.

.....

கழிவுகள் தீர்ந்துபோன பின்
அவள் சிரிக்கின்ற இடமெல்லாம் வந்து
இயலுமான மட்டும்
தன் பின்புறத்தை உரிந்து காட்டுகிறது
இயலாமை மிக்க
அகங்கார விலங்கு

2007 ஒக்டோபர்

நாவல் நிறம்

இதை அணிந்து
அழகு பார்த்த நாள்
நளினமும் காதலும்
நிறைந்திருந்தது
வாழ்வு பற்றிய
எல்லைகளற்ற
அவாக்களால் சூழ்ந்திருந்தது.
நாவல் நிறம்
கனவுகளால் சூழப்பட்ட
ஒரு நாளையும்
பொய்கள் நிரம்பிய
இளவரசனையும்
காலவெளிக்கு சொந்தமாக்கியது.

நாவல் நிறத்தைப் பார்த்த போதெல்லாம்
அவனின் உடல் மணமும்
அப்போது எரிந்து கொண்டிருந்த
ஊதுபத்தி வாசனையும்
அடிக்கடி நினைத்துக் கொண்ட
பாடலும்
காதல் என்ற
அடிமைத்தனத்தின்
ஆழமான விதைகளை

காற்றினுள் பரவவிட்டது.
 இப்போது நாவல் நிறம்
 வெறுப்பு என்ற சொற்களுக்கான
 நிறமாய் மாறிவிட்டது.
 காலவெளிக்கு
 காதல் என்ற பெயர்
 தனக்குள் எப்போதும்
 நிரம்ப இயலாது என்பது
 முன்பொரு நாளில்
 உணரமுடியாமல் போனது
 காலவெளியின்
 வெற்றுப்பக்கங்களில்
 முன்பு எழுதப்பட்ட
 பொருளின்றிய எழுத்துகள்போல
 வெறுமனே ஊதா நிறம்
 கசிந்து கிடக்கிறது இப்போது.
 படிக்கவே இயலாமல்

இப்போது நாவல் நிறம்
 வெறுப்பு என்ற சொற்களுக்கான
 நிறமாய் மாறிவிட்டது.
 நாவல் நிறச்சட்டை
 வெறுமனே
 காற்றில் உதிர்கிறது.

அவசரக் குறிப்பு

உண்மைகளை எல்லாம்
அழுக்குத் துணிகளுக்கடியில்
ஒளித்து வைத்துள்ளேன்.
நான்
இறக்கவைக்கப்பட்டால்
என்
அந்தரங்க சினேகியிடம்
இடத்தை
அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

2007 பெப்ரவரி

இருளின் நதிக்கரையில்

மரணத்தின் திரைச்சீலை
அசையத் தொடங்குகிறது
மெதுமெதுவாய்
வேகம் வேகமாய்
ஏதோ ஒரு
இரவின் இருட்டில்
அல்லது
வெளிச்சத்தினுள் அமிழ்ந்து கிடக்கும்
ஒரு நொடியினில்
அது நிகழ்ந்தே விடலாம்

பலமென பாய்ந்து கொண்டிருக்கும்
பார்வையின் இடையே
முத்தங்களின் ஸ்பரிசத்துக்காய்
துடிக்கும் உதடுகளின்
வார்த்தைகளின் இடையே

உயிர் துடித்துக் கரைந்து ஓடும்
எங்கோ ஓர்
ஆற்றின் ஓடையில்
நான் மீண்டும்
ஓர் நதி என
பிரவாகிப்பேன் உனக்காய்

இறந்து கொண்டிருப்பதெல்லாம்
உடலின் சாயங்கள்தான்
முதுகின் பின்னும்
கண்களின் முன்னும்
மரணம் பற்றிய
எச்சரிக்கைகள்
மிளிர்ந்தபடி உள்ளன.

ஆற்றில் மிதந்து வருவாய்
என் மிதவைப்படகே
இருளின் நதிக்கரையில்
பரிசுத்த ஆவியாய்
நான் காத்திருப்பேன்
நான் காத்திருப்பேன்.

ஒரு குமரியின் பாடல்

கனவுகள் நுரைக்கும்
இந்த இனிய நினைவை
என்னிடம்
இரவல் தந்தது நீயா?

.....

முன்பதாகவே
என்னிடம் கொஞ்சம்
கலகலத்த சிரிப்பும்
மௌனப் புன்னகைகளும்
எஞ்சிக்கிடக்கின்றன.
கண்ணீரையும்
காயங்களையும் கழித்து
எரிகாயங்களுடன் கிடக்கும்
தேகத்தையும் கழித்து..

கண்ணாடி முன் தெரியும்
இந்த அழகிய முகம்தான்
நீ அறிந்தது.
மனக்கூடு
அதி பயங்கரம்

நீ அதை
பார்த்து விடாதே
இந்த முகம்
அந்தக் கோரத்தின்
மேல் நின்று
சிரிக்கிறதே என்று
அதிர்ந்து போவாய்.

என் மனக்கனவில்
ஒரு குமரி இருக்கிறாள்
இதுவரை
எந்த ஜந்துவினாலும்
காதலிக்கப்படாதவள்
எந்த நிழலினாலும்
தீண்டப்படாதவள்
இன்னும்
காதல் கனவுகளில்
பரிணமிப்பவள்..

அவளிடம்
கனவுகள் நுரைக்கும்
இந்த இனிய நினைவை
இரவல் தந்தது
நீயா?

2007 ஜனவரி

அது

இன்னுமொன்றின் தடயம்
எங்கேனும் தவறியதா?
பார்வைகளின் எச்சம்,
காற்றில் கசியும்
உன் குரல்,
மழையில் எஞ்சிய
இலையின் துளிகள்
இதில் ஏதும் ஒன்று?
அல்லது

கதவை சாத்துகையில் தெரிந்த
உன் இன்னுமொரு பார்வை
அதுவாகத்தான் இருக்கும்
என் இரவில்
போர்வையின் மேல்
படர்ந்திருந்தது
அந்தப் பார்வைதான்.
அதுதான்
என்னை பாட வைக்கிறது
அதுதான்
கனவுகளைத் தருகிறது.
யாருமற்ற நீலவெளியில்
பனித்துவியது.
இன்னுமின்னுமாய்
பல மின்மினிப்பூச்சியாய்
என் இரவை அலங்கரிக்கிறது
அந்தப் பார்வை மட்டும்தான்
அது

நீ என் நண்பனாகிறாய்

இருளில் மின்னியபடி
தகதகக்கின்ற ஆறு
பச்சையாய் விரிந்திருக்கும்
பெரிய நிலம்
என் முன்னால்
2 கோப்பை சூடான தேநீர்
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய்
எனக்கு எப்போதும் பிடித்த நீ
காலம் கடந்த பின்னான சந்திப்பில்
நீ என் நண்பனாகிறாய்.

முகங்கள் மாற்றப்பட்டு விட்டன
பழைய நாட்குறிப்பில்
இடையிடையே சொருகப்பட்ட
உனது பெயர்

படிக்க இயலாத இடங்களாய்
 மறைக்கப்பட்டு விட்டன.
 எப்போதோ ஒரு முறை
 இதே இடத்தில்
 முதல் முறையாய்
 உனது காதலை
 கண்களைத் தாழ்த்தியபடி
 நீ சொல்லிக் கொண்டிருந்ததாய் ஞாபகம்.
 அப்போதும் ஆறு
 இருளில் மின்னிக் கொண்டிருந்தது.

மேகம் அதிகமதிகம் கறுத்து
 நீரைக் கொட்டுகிறது.
 எழுந்து செல்ல மனமின்றிய
 நீயும் நானும்
 ஏதோ நடக்கின்ற ஒன்றை
 பார்ப்பது போல்
 இருக்கையில்
 தளர்ந்து போய்க்கிடக்கிறோம்.
 நடந்து விடாத நல்லவை பற்றி
 என்னைப் போல் நீயும்
 கண்டு கொள்ளாத படியால்
 காலம் கடந்த பின்னான சந்திப்பில்
 நீ என் நண்பனாகிறாய்.

2008 மார்ச்

இரவு

அமைதியின் முகத்தை
குப்புற கவிழ்த்து விட்டு
முதுகில் ஏறி உட்கார்ந்து
முகத்தை திருப்ப முனைந்து கொண்டிருக்கிறது
முடிவில்லாத இரவு
சாட்சியங்களைத் தின்று
கைகழுவி விட்ட திருப்தியுடன்
அணில் கொய்யா மரம் ஏறி
வாணைத் தாவுகிறது.
இருட்டுக்கு பிரதிகளைக் கொடுத்து விட்டு
நட்சத்திரங்கள் ஓய்வெடுக்கின்றன
கண்களை மூடியும் திறப்பதுமாய்.
நீ இன்றிய வெளி
காய்ந்து கிடக்கும் மணல் வீதியென
சொரசொரத்து உதிர்கிறது.
மனம் கொள்ளாக் காதலை
நிரப்பாத படுகுழியில்
தேவையற்ற மணல் திட்டியில்
பறித்து விட்டு
கறுப்புப் போர்வையைப் போர்த்தியபடி
உறங்கச் செல்கிறது நிலவு.

சூனியக்காரி

இரவின்

இன்னுமொரு அத்தியாயத்தில்

காதல் என்ற சொல் வரும்போது

கண்களில் திரையிட்டுக் கொள்கிறேன்

காதுகளில்

எதையும் கேட்காதபடி

இறுக்கமாகப் பொத்திக் கொள்ளுவேன்.

இன்னுமொரு தரம்

காதலின் ஒளிக்கின்ற கண்களை

உற்றுப் பார்க்கவும்

அதன் குளிர்ந்த

சுடர் விடுகின்ற நீருக்குள்

கைகள் நனைக்கவும் நேர்ந்தால்

எல்லாமும் கடந்து செல்வேனோ
 எனும் அச்சத்தால்
 குளிர்ந்த காற்றில்
 என் நுகர்வை
 குறுக்கிக் கொள்கிறேன்...
 மீண்டும் பாடாதே,
 மழை பெய்யும் குரலில்
 ராகமிழுத்து
 பாடத் தொடங்குகையில்
 வெறுமையைப் படரச் செய்திருக்கும்
 பொய்த்தனமான விழிகளிலிருந்து
 முடிவற்ற காதல் வழியத் தொடங்குகிறது.
 இறுக்கமான தசைகளில்
 நெகிழ வைக்கும் இரத்த ஓட்டத்தின்
 நாடித்துடிப்பை உணர முடிகிறது.

மறைந்து போ,
 இரவின் இருட்டு
 அத்தியாயங்களுக்குள்
 கண்களைத் திறந்து வைத்திருக்கும்
 சூனியக்காரி
 ஒருபோதும்
 உண்மைகளை விரும்புவதில்லை.

புரியாத மொழி

எழுத்துக்களை ஒன்றுக்கொன்று
முரணாகப் புரிந்து கொள்வதும்
பின் அதை
நேர்த்தியான காகிதத்தில்
மீளப் பதிவதும்
பின் பதிவுகளை அழித்துவிடுவதும்
கண்களால் பார்க்க முடிகிறவரை
மட்டும் தான்
ஏன் புத்தகங்களை
நேர்த்தியாக்குவதென்பது பற்றி
ஒரு போதும்
யோசிப்புதில்லை நான்.
அது நேர்த்தி செய்யப்படுவது
ஒரு வழமையாகி விட்டது.
ஆயினும்
எழுத்துக்களை
ஒழுங்கு செய்வதில்
பின்னர் குழப்பம் நேர்ந்து விடுகிறது

இது புத்தகங்களுக்கிடையேயான
பிரச்சினையாக இருக்கலாம்.

ஆயினும்

கண்கள் தெளிவாக இருக்கும்வரை மட்டுமே

ஒரு நல்ல புத்தகத்தை

நான் படிக்க முடியுமென்பது

பல நேரங்களில்

மறக்கப்பட்டு விடுகிறது

அல்லது இது

பக்கங்களிலிருந்து மாறுபடுகையில்

ஏற்படும்

ஒரு அவதூறாக இருக்கலாம்

பக்கங்களில்

என் மீது

தீரா வசைமொழிகளைக்

கண்ணூறுகிறேன்

.....

அதை எழுதிய

அந்தப் புத்தகம் மீது

தீராத கனிவும் காதலும்

அதனதன் கிளர்ச்சியும்

எழுவதை

தவிர்க்க இயலுவதில்லை என்னால்

கண்ணாடிகளின் பின்னால்

இயந்திரங்களிடையே
வியாபாரம் வியாபிக்கிறது
வணிகம் பின்னிப்பிணைந்த
வலையொன்றினால்
உலகம் மூடப்பட்டிருக்கிறது
கண்ணாடிப்பெட்டியினுள் இயங்கும்
பொம்மையின் இயக்கம் போன்ற
உறக்கம், உணவு
சிரித்தல், நடத்தல் என
சலனமற்று சகலதும் நிகழ்கின்றது.
பகலினைத் தின்கின்றது
வேலையின் பளு
இரவினையும் விழுங்குகிறது
மிகுதிவேலையும் உறக்கமும்
டொலர் ஒன்றின் மோகம்
ஒருவனின் நிகழ்கால வாழ்வினை
இறந்தகாலமென
மென்று துப்புகிறது.
கோபுரக்கடிகாரங்கள்
தங்களின் பணியினை
இடப்பட்ட உத்தரவின்படி
நிறைவேற்றுகின்றன.

வேட்டைக்காரன்

துரோகம்
ஒரு அழகிய ஆணாய்
எனக்காய்க் காத்திருக்கிறது...
வசீகரப் புன்னகையும்
ஒட்டுமொத்த நரிகளின் பேச்சுமாய்
பின் தொடர்ந்தபடியே இருக்கிறது
எனை.

அழகிய பட்சியை வீழ்த்திட
வேடன் விரித்த வலையின்
ஓட்டைகள் பெரியது...
பறவையும் நழுவிடத்தக்க
வலையினை விரித்து விட்டு
பறவையை வீழ்த்தி விட்டதாய்
மார்தட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்
வேடன்..

ஆயினும் பட்சி
அழகியதொரு காதலுடன்
பிறிதொரு கதையை..
வேடனை
கருவறுத்து விடக் சுவடிய கதையை
மற்றொரு பட்சியுடன் தொடர்வதெனக்
காத்திருக்கிறது..

.....
வலையின் ஓட்டைகளை
அறுத்து விடாதபடி
எலிகளை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்
மிருகங்களைப் பற்றி மட்டுமே
அறிந்திருக்கிற வேடுவன்.

அரசியாகும் ஓர் கழுகு

நான்

கண்களைத் தின்கிறேன்

காதலின் கண்களை

வலியின் கண்களை

கழுகென வருவேன்

உனதானதை கவ்விச்செல்ல

உன் கண்களையும் கொத்திச்செல்ல

நீரின் வளையங்களாய்
 நீ விரியும் போதெல்லாம்
 நான் ஓர் மீன் தின்னி நாரை என வருவேன்
 நீரெல்லாம் உன்னை அளைய
 உன்னைக் காவு கொள்ள
 கடல் சுருட்டும் அலையென மடிந்து
 உன் மணல் மடியில் கரைந்து
 உனை இழுத்துக்கொண்டு
 நீரினுள் புகுவேன் காற்றென.
 மரங்களில் ஓர் வேரெனப் படர்வேன்
 உன்னில் படர்ந்து இறுகி
 பெருவிருட்சமென விரிந்து
 பூமியை ஆட்கொள்வேன்
 ஒரு தீர்க்கதரிசியாய்.
 எனக்கான எல்லாவெளியிலும்
 உன்னை ஆட்சிகொண்டு
 வெற்றியை அடிமையாக்குவேன்
 என்னிடம்.
 என் பாதங்களின் கீழ்
 இனி உன் சுதந்திரம்
 ஆழட்டும்
 திசைகெட்டு அலையட்டும்.

கயல்விழி விரிந்த தோள்

இரத்தத்திலும்
வியர்வையிலும்
எழுதப்படும்
சரித்திரங்கள்
எந்த மனிதனாலும்
வாசிக்கப்படவுமில்லை
எழுதப்படவுமில்லை
இயந்திரப்பேய்கள் வாழுகின்ற
எல்லா வீட்டின்
சமையலறைச் சுவர்களிலும்
படுக்கையறைச் சுவர்களிலும்
இந்த சரித்திரங்கள் எழுதப்படுகின்றன.
ஒரு போதும் அழிந்து விடாமல்.
இயந்திரப்பேய்கள் ஒருபோதும்
தாங்கள் ஒரு சரித்திரம் என்பதை
உணர்வதில்லை.

படுக்கை விரிப்பை சரிசெய்வதையும்
புதிய சமையலை கண்டுபிடிப்பதையும் விட
இந்த உலகம் விரிவதே இல்லை.

பார்வையை விட்டு
சற்றும் வளர்ந்து விடாமல்
கண்களின் எல்லைப்புறம்
பெரிய பெரிய மதில் சுவர்கள் கொண்டு
மறைக்கப்பட்டுள்ளதை
எந்தக் கயல்விழிக் கண்களும்
கண்டு கொள்ளவில்லை.
குனிந்து கொள்ளச் சொல்லும்
வெட்கத்தின் பின்னணியில்
என்னென்ன அரசியல் ஒளிந்துள்ளதோ.
ஒருபோதும் நானறியேன்,
பரந்த மார்பினையும்
விரிந்த தோள்களையும் கொண்ட
மானிடரை
இன்னும் எத்தனை தசாப்தங்களுக்கு
கயல்விழி உவமைகளும்
குனிந்த தலைகளும்
கட்டிக்காக்குமென்று.

●

பைத்தியம்

அடுப்படியில் கலைந்திருந்த
பாத்திரங்களுக்கிடையில்...

முன் நடந்து சென்ற
அவளின் காதுகளில் மாட்டியிருந்த
அணிகலனில்...

வீணுக்கு எரிந்து கொண்டிருந்த
மின் விளக்கில்...

நாளாளை நடைபெறும்
நண்பியின் திருமணத்தில்...

.....

.....

.....

இவை எதிலுமே பதிந்திராத
அந்தப் பைத்தியம் பற்றி-
சிலர் பேசினர் ஒரு மேதாவியென...
சிலர் சொல்லிக் கொள்கின்றனர்
ஒரு பைத்தியம் என..!

பழைய வீடு

கலப்பற்ற மகிழ்வையும்
உயிர்களின் நிழல் ஞாபகத்தையும்
சுமந்தபடி
ஒரு புராதன ஓவியமாய்
அந்த சீமெந்துக் கட்டிடம்.
நினைவுகளால்
நிரம்பிய தெருவினை
வேகமாய் கடக்கிற போதெல்லாம்
ஒரு சுழிக் காற்றென
மீளும் நினைவில்
குட்டைச் சட்டையுடன்
சிறுமியென
தெருவில் நிற்பேன்.

வெம்பிய
 மஞ்சள் வெயில்
 பகல் பொழுதில்
 களைத்த குஞ்சுகளென
 வீட்டின் மடி முழுக்க
 உறங்கி, சிரித்து, குதூகலித்து
 எல்லாமும் நிகழ்ந்தது அங்கு.
 மழையில்
 விடிந்த பொழுதில்
 பேய் நெல்லுக் காய வைத்த காலை
 ஆற்றங்கரை
 இன்னும்
 மீளவே இயலாத
 நினைவுகளை
 மஞ்சள் நிரம்பிய ஒரு மாலை
 என்னிடம் கொண்டு சேர்க்கிறது.
 சந்தையின்
 தெருக்கோடியில்
 என்னுடன்
 ஓடப்பந்தயம் வைக்க
 இன்னமும் காத்துக் கொண்டிருப்பானோ
 என் பால்ய சிநேகிதன்.

விட்டு விட்டு
தடம் மாறிப்போன
தலைவிதியின்
ஒரு இனிய பழைய இசை
இன்னமும்
துயரமாய் இசைத்தபடியே தொடர்கிறது.
எங்கோ பார்த்த
ஞாபகங்களுடன்
தலையாட்டி கண்களை உண்டுவி
நினைவுகளைத் தட்டிக் கடக்கிறாள்
என் சிறுபராய சிநேகிதி.

எனக்கே உரிய
நினைவுகளை
அவ்வப்போது தந்து விட்டு
மறையும் மாலை
அவர்களிடமும்
இதையெல்லாம்
கொண்டு போய்ச் சேர்க்குமா.

2008 மார்ச்

பூக்கள்

கிராமத்தின்

அழகிய தெருக்களில்

பூக்களாய் மலர்ந்து

சிறுசிறு கூடுகளுக்குள்

ஆபாசங்களும்

வெளிறிய முகங்களும்

வேறுபாடுகளும் அறியாமல்

பேசவே அறியாத உண்மைகளாகவும்

.....

.....

இப்படியே நிறையப் பூக்கள் மலர்கின்றன.

ஒன்றிரண்டு
 அவற்றையுமறியாமல்
 கம்பிகளை ஊடுருவி
 வெளியில் படர்ந்து விடுகின்றன..
 சில பூக்கள்
 இரவின் சுதவுகளைத் திறந்து
 கழுத்துகளை
 சுருக்கிட்டுக் கொள்கின்றன.
 இன்னும் சில
 முட்களை மாலை கோர்த்து
 காயப்படும் ஆயுளோடு
 காலம் கடக்கின்றன..

.....

.....

இவைகள் கடந்த பூக்கள் சில
 தனக்கான காற்றை
 தனக்காய் நுகர்ந்து
 காற்றில் இறங்கி விரைகின்றன -
 பரந்து விரியும்
 நெருக்கடி அற்ற
 பரப்பை நோக்கி...

இது நதியின் நாள்

துளிதுளியாய்ச் சிதறும்
பரவசங்களை
நனைந்த என்
குட்டைப் பாவாடை முழுக்க
அள்ளிச் சேமிக்கிறேன்
ஒவ்வொன்றாய்ச் சிதறாமல்

பூமியின் முலைகளில்
உஊற்றெடுத்து வழியும்
வெண்மையின் பாலில்
என் பாவங்களை
கழுவித் துவைத்து உரை விடுகிறேன்.
ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்
என் உற்சாக நதியில்
பானங்களை அள்ளிப் பருகுகிறேன்.

தரிசாகக் கிடக்கும்
 மனவெளியில்
 விதைகளை விதைத்து
 மழையைப் பெய்விக்கிறான்
 பசுமையின் சொந்தக்காரன்.
 ஓர் அழகிய இசை
 ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டு
 கை, கால்கள் முளைத்து
 நடனமிட்டு ஓடுகிறது
 நிர்வாணமாய்.
 பரந்த வெளியின் பறவைகள்
 தங்கள் காதலனின் பெயரை
 உரக்கக் கத்தியபடி
 பாடி விரைகின்றன.

மொத்தமாய்ச் சேர்ந்த
 கனவுகள் வெடித்து
 பூமியெங்கும் சிதறட்டும் இன்று....
 இது நதியின் நாள்
 இது அருவியின் நாள்
 இது வனாந்தரத்தின் நாள்
 இது எனது நாள்

என் குழந்தை ஓவியம்

கைகளைப் பார்த்திருக்கையில்
விரலிடுக்குகளில்
முளைத்தெழுகிறான்
என் குழந்தை.
வீடு முழுக்க
வர்ணங்களைப் பூசி
நவீன ஓவியங்களின்
படைப்பாளியாய் மாறுகிறான்.
தன் பெருமிதங்கள் ஒவ்வொன்றையும்
கூடிய வரையான
தன் அனைத்துப் பாவனைகளையும் காட்டி
கூறி முடித்த பின்
மிகுதியான பரபரப்புடன்
எனது கைதட்டலுக்காய் காத்திருக்கிறான்.
விரிந்த என் பார்வையின் இடையே
ஊகங்களைத் தேடுகிறான்.
என் எல்லா அறைகளிலும்
அவனின் சிரிப்பொலியும்
சிணுங்கலும் கேள்விகளும்
வியாபித்துப் போய்க்கிடக்கிறது.

ஒவ்வொரு முறையான
 என் குழந்தையின்
 முத்தங்களிலும் அணைப்பிலும்
 பால் சுரந்து வற்றிப்போன
 முலைகள் பூரிக்கின்றன.
 தனித்த இடைவெளியில்
 அவன் வரைந்த சுவர் ஓவியங்களின்
 உருவங்கள் இறங்கி வந்து
 அவனை ஒத்த பாவனைகள் செய்து
 தங்கள் தங்கள் இடங்களில் உறைகின்றன.
 என் வீடு முழக்க
 ஒரு குழந்தையால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறது.

என் குழந்தைக்கும் எனக்குமான நாள்
 கனவுகளுடன் விடியும்
 அவன் கண்களுடன்
 தொடங்கி
 நாள் ஒன்று பூத்துக்குலுங்கியபடி
 இரவினில்
 முடிவறுகிறது
 இறுக்கமாகும் கதகதப்போடு.
 தொடரும் முடிவில்லா
 அவன் பற்றிய கனவுகளோடு.

தங்கநிற அரேபிய எழுத்துக்களும் கேத்திர கணிதமும் வரைபடங்களும்

அதில் தோன்றுவதெல்லாம்
இரவு ஆகாயத்தில்
தங்கநிறத்தில் எழுதப்பட்ட
அரேபிய எழுத்துக்கள்
இன்னும்
கேத்திர கணித சமன்பாடுகளும்
வரைபடங்களும்.
திகில் கலந்த அச்சுறுத்தலாய்
அவ்வெழுத்துக்கள்
நெருக்கமாயும் காட்டப்படும்
திடீரென
ஓர் தங்க நிலா
நெருக்கமாய் தோன்றி மறையும்

சமீபமும் தொலைவுமாய்
 நட்சத்திரங்கள் உதிர்ந்து விழும்
 உதிர்ந்த இடங்களெல்லாம்
 படுகுழியாய் பாதாளமாய் தோன்றும்
 அந்த இடங்கள்தான்
 நாசங்கள் தோன்றுமிடங்கள்
 நள்ளிரவில்
 என் வாசல் முழுக்க
 நட்சத்திரங்கள் விழுந்து
 மின்னியபடி இருக்க
 ஒரு பெரிய நட்சத்திரத்தை
 என் மடியில் தூக்கிவைத்தபடி
 நான் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.
 யாருக்கும் தோன்றாத
 எனக்குத் தோன்றியபடி இருக்கும்
 இந்தக் கனவுகளின் அர்த்தம்

01. முற்பகுதிக் கனவுகளின்படி
இறைவனின் பக்கம்
நான் ஈர்க்கப்படுகிறேன்.
02. கடைசிக் கனவின்படி
ஓர் அபூர்வக் குழந்தை
என்னிடம் இருக்கும்.

குழந்தைகள்

குழந்தை-1

வளர்ந்து

காதலித்து

திருமணம் செய்கிறது..

குழந்தை-2 பிறக்கிறது..

குழந்தை-2

பெண் குழந்தை

குழந்தை-1 இற்கு

3ம் குழந்தை பிறக்கிறது..

3ம் குழந்தை பெண் குழந்தை

1ம் குழந்தையின்

மாமியார்க் குழந்தை

3ம் குழந்தைக்கு

கள்ளிப்பால் கொடுக்கிறது

.....

மகன் குழந்தையின்

குழந்தைச் சமையைக் குறைப்பதற்கு...

அவள் என் சகோதரி

எங்கோ அவள்
அமுதபடி இருக்கிறாள்
தன்னை அவன்
நிர்க்கதியாக்கிய போது
தன் முன்னே
உறவுகளை
மண்ணில் வீழ்த்திய போது
தன் குழந்தைகளை
கண்ணெதிரிலேயே
வக்கிரப் புன்னகையுடன்
சுட்டுச் சாய்த்த போது

மூடியபடியே இருந்ததற்காய்
 மேற்கத்தைய வெறிபிடித்த நாய்கள்
 உடலை சூறையாடிய போது
 பிற்பாடு
 தான் ஒரு விபச்சாரியாய்
 மாற்றப்பட்ட போது
 எல்லா இடங்களிலும் அழுகிறாள்
 அவள் என் சகோதரி
 முழுவதுமாய் தன்னை மூடியதற்காக
 முக்காடிட்டதற்காக
 அல்லது
 தன் தேசமெங்கும்
 நிரம்பி வழியும்
 எண்ணெய்க் கிணறுகளுக்காக
 நடக்கும் பழிப்போரில்
 தான் என்கிற சுயத்தை
 அடையாளத்தைத் தொலைத்து
 அழுதபடி இருக்கிறாள்.
 அவள் என் சகோதரி.
 எங்கோ ஒரு மூலையில்
 கண்ணுக்குப் புலப்படா தொலைவில்
 தனித்து விடப்பட்டிருக்கிறாள்.

2008 மார்ச்

எளிகிற பாலைவனம்

மணல்தரை
நடுவானில் சூரியன்
மணலை அள்ளி விசிறியபடி
உடலை சூடேற்றி
வியர்வையை வழியவிட்டு
அசௌகரியமாய் நகரும்
கொடிய காற்று
புழுவென நெளியவைக்கும்
நெடிய வெப்பம்
வரிவரியாய் மணல்கோடுகள்
என் ஆதிக்குடிகளின் ஆரம்பம்
இங்கேதான் நிகழ்ந்தது.

நெருப்பையும் வெயிலையும்தான்
இரவின் தேவை விரும்புகிறது.
மிகவும் சூடேறிய ஒரு பொழுதில்
இரவு குந்தியபடி
நெருப்பைத் தின்ன முனைந்து கொண்டிருந்தது.
அதீதமான காற்று
இரவை விரட்டிய பொழுது
நெருப்பின் ஒரு துண்டை எடுத்து
அரேபிய பாலைவனத்தின் மூலையில்
காலால் எற்றிவிட்டுப் போனது
இரவு.

பாலைவனம் சிறிதுசிறிதாய்
எரியத் தொடங்கியபோது
ஆடு நனைகிறதே என்று
வெள்ளை ஓநாய் அழுகிறது.

மறை

வானம் சூரியன்
மற்றும்
சுந்திரனின் தனிமையில்
உன் இருப்பை
உணர்ந்தேன்.
கடல் கடக்கும்
தொலை நோக்கில்
பாலைவன
மணல்படிவுகளில்
ஹிராக்குகையின்
பனி அடர்வில்
நூர் மலையின் ஒளியில்
நீ எனக்குத் தந்த
அவகாசங்களில்
உன் பிரமாண்டங்களில்
நான்
மூழ்கினேன் மூழ்கினேன்
சரித்திரங்களின்
பின்னணியில்

இருக்கும் மர்மங்களாய்
 குகைவாசிகளும்
 அழியாத கப்பலை
 சுமந்தபடி
 ஜீதி மலையும்
 பனியில் உறைந்த
 பிரிஅவ்னின் உடலுமாய்
 இன்னும் இன்னும்
 உன் பிரமாண்டங்களில்
 உன் வாக்குறுதிகளில்
 உன் காலப்பதிவுகளில்
 நான் திளைத்தபடி
 திகைப்புறுகிறேன்
 மனமெங்கிலும்
 நீ நிறைகிராய்
 என் பார்வையின்
 எல்லா இடங்களிலும்
 நீ
 ஞாபகமூட்டப்படுகிற போதெல்லாம்
 உடல் சிலிர்த்து கனத்து
 மனம் நெகிழ்ந்து
 உன்னிடமே வீழ்கிறேன்
 உன்னிடமே மீளுவேன்

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

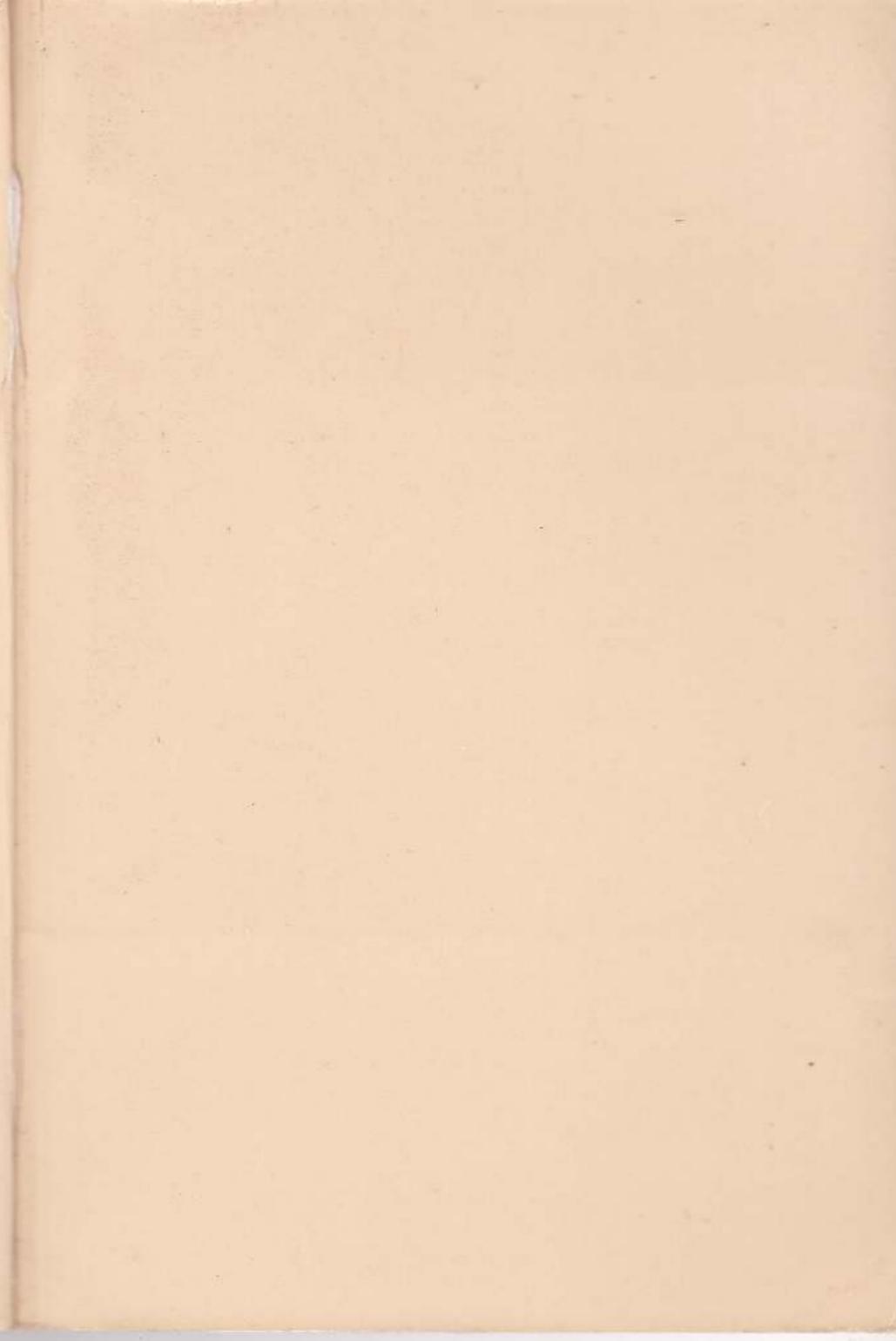
1891

1892

1893

1894

1895

சிவ நத்தின் நூல்

பெண்ணியா

பெண்ணியா உரையாடல் செய்யும் பிரச்சினைகளில் அதிகமானவை தமிழ்ச்சூழலில் ஏற்கனவே நன்கு பரிச்சயமானவை. ஆனால் தமிழ்க்கவிதையில், பொதுப்படையாகவோ வெளியிலிருந்தோ அல்லாமல் இத்தனை உணர்வுச்செறிவோடும் உள்ளார்ந்த நேர்மையோடும் வெளிவருவது இதுவே முதல் தடவையாகும். ஒவ்வொரு யுகத்திலும் கவிதைக்கென அமையும் ஒரு தொகை இயந்திரத் தலைப்புகளின் மாயச்சூழியில் இழுபட்டுச் செல்லாமல், பெண்ணியா தன்னிலிருந்தும் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவற்றிலிருந்தும் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதே இதற்கான காரணமாகும். அத்துடன் அவரது கவிதைவெளி மொழியின் எளிமை, நேரடித்தன்மை, உண்மை, துணிவு போன்றவற்றால் கட்டமைந்திருப்பதுமாகும். மேலும் இத்தொகுப்பில் அவரது பார்வைப் பரப்பெல்லை விரிவுபட்டிருப்பதையும் கருத்தியல், அழகியல் சார்ந்த பண்பு மாற்றங்களைப் பெற்று வருவதையும் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

காலத்தின் இயங்குவகை அவசரத்தில் தவறவிட்டுச் சென்ற, ஒரு யுகத்தின் வலிமையான கவிதைச் செல்நெறியின் எஞ்சிய கருத்தாடலை, பெண்ணியாவின் இத்தொகுப்பின் கவிதைகள் இன்னுமொரு பரிமாணத்தில் நிகழ்த்துகின்றன.

ISBN : 978-955-0054-00-8

9 789550 054008